

лено съ цѣла система отъ малки кубета и полу-
кубета, които постепенно се откриватъ.

Четири високи минарета на кюшетата (жгли-
тѣ) прѣдвяватъ на тѣзи стара християнска свя-
тиня войнственна физиогномия съ на съща мюсю-
лманска мечетъ.

Сега въ Св. София се спущатъ, като въ
пещера по севѣрната камна стѣна, на входа отъ
страна се показватъ обломаци, които възмущаватъ
християнската душа.

Голѣмитѣ врата на входа въ църквата съ пре-
крити съ тѣжки завѣси съ съдрано червено сук-
но, подшити съ кожа и украсено съ редове из-
рѣчения на корана.

Отъ галерията на главния входъ въ храма
водятъ други деветъ врати . . .

Лѣтописцитѣ увѣряватъ, че въ древността
имало въ Св. София 365 врати и 365 престо-
ли, по числото на денетѣ въ годината.

Надъ вратата едвамъ се съглѣждатъ музайчес-
китѣ украшения изъ подъ слоя на мазилката.

Единъ мулла ни дади да обуими подплатени
чехли кожани и повдигна кюшетото на тежката за-
вѣса. Единъ слѣдъ други се навѣждахме подъ тѣ-
зи тежка завѣса и влѣзохме въ храма.